

سخنگوی دولت:
**دولت قائل به
 برخورد امنیتی
 با سمن‌ها نیست**

سخنگوی دولت با تاکید بر این که دولت قائل به نگاه امنیتی به سازمان‌های مردم‌نهاد نیست، گفت: «دولت دیدگاه خود را در زمینه پرونده بازداشت‌شدگان محیطی زیستی اعلام کرده است؛ اما تصمیم نهایی با قاضی محترم قوه قضائیه است که تشخیص بدهند موضوع چگونه است». علی ربیعی دیروز در نشست خبری گفت: «این اقدام با حکم قضائی انجام گرفته است اما قاطعاً دولت از امنیت سازمان‌های مردم‌نهاد در حوزه‌هایی چون خیریه و محیط زیست و حمایت می‌کند. دولت قائل به نگاه امنیتی به سازمان‌های مردم‌نهاد نیست.» ربیعی گفت: «دولت با هر نوع نگاه امنیتی به این سازمان‌ها مخالف است و همه تلاش خود را برای اینکه تصمیم عادلانه‌ای بر اساس استانداردهایی که از تعریف جاسوس وجود دارد به کار می‌گیرد.»

گزارش تصویری

چندی پیش از طرف خانه‌شاعران پیشنه‌های مبنی بر تغییر نام برخی گذرگاه‌های شهر در مناطق ۱ و ۳ شهر داری تهران از جمله خیابان‌ها و کوچه‌های منتهی به باغ‌خانه‌های شاعران و نام‌گذاری با اسامی شاعران مطرح معاصر داده شد که پس از بررسی در کمیسیون نامگذاری شورای شهر تهران، محمود جواد حق‌شناس از تصویب این موضوع خبر داد. سرانجام پس از گذشت کمتر از سه ماه، بسیاری از خیابان‌ها و کوچه‌های منتهی به خانه‌های شاعران به نام‌های مطرح شعر معاصر نام‌گذاری شد. (ایسنا)

راه‌آهن شهری وسیله‌های نقلیه تاریخی، صبح روز گذشته توسط کانون جهانگردی و اتومبیل‌رانی جمهوری اسلامی ایران از کاخ نیاوران آغاز شد و در سان میراث فرهنگی و گردشگری پایان یافت. (مشرق)

کار نیک میوه‌فروشی که در مغازه‌اش دیوار مهربانی درست کرده تا کسانی که تمایل دارند با اهدای میوه به نیازمندان به آن‌ها کمک کنند. (مشرق)

معاون گردشگری از رفع ممنوعیت ورود و تردد موتورسیکلت‌های بالای ۲۵۰ سی‌سی و خودروهای بالای ۲۵۰ سی‌سی برای گردشگران خارجی در ایران خبر داد. (ایسنا)

چهره

پدر طبیعت ایران در گذشت

«غلامعلی بسکی» معروف به بابا بسکی زاده بهمن ۱۳۱۰ در سبزوار، پزشک و هوادار محیط‌زیست ایرانی بود. او در ۱۳۴۹ زندگی شهری را رها کرد و به مرور مناظر از جهان بینی شعری چون مولوی، حافظ و سعدی به طبیعت پناه برد و تبدیل به یک گیاهخوار مطلق شد. بسکی معتقد بود که «سلامتی» در واقع هدیه خام‌خواری به او بوده است. بسکی این دغدغه را داشت که افراد با ترک گوشت‌خواری می‌توانند از مرگ زمین و افزایش گازهای گلخانه‌ای و نابودی یخچال‌ها جلوگیری کنند. بسکی زندگی بسکی در دامان طبیعت نیز طبیعی بود؛ او از صابون برای شست‌وشوی دستان خود استفاده نمی‌کرد و معتقد بود که محیط‌زیست پوستم را به هم نمی‌زنم و خورشید، آب و خاک را پاک‌کننده می‌دانست. بسکی در سال ۱۳۴۵ در رشته طب دانشگاه علوم پزشکی تهران صاحب تخصص جراحی زنان شد. سال ۱۳۳۱ ازدواج کرد و صاحب چهار فرزند و ۶ نوه شد. او زندگی خود را وقف طبیعت کرد و بسیاری از اموال خود را نیز برای ساخت بیمارستان، مدرسه و مراکز عمومی خیریه صرف کرد. مردم گنبد کاووس و فعالان محیط‌زیست و حوزه حراست از کبان طبیعت در کشور اما صبح دیروز با خیر اندوهناک رحلت دکتر «غلامعلی بسکی» پدر طبیعت ایران زمین رویه و شدند تا طبیعت ایران یتیم شود. کسی که می‌گفت: «غم نابودی مادر اصلی تمام مخلوقات یعنی کره زمین آنجان مرا مغموم کرده که لحظه‌ای از این غم فراغت ندارم.» در واقع فقط مرگ توانست او را از این غم‌رها کند. پیکر این دوستدار طبیعت و محیط‌زیست پس از تشییع در گنبد کاووس، روز جمعه آبی از ساعت ۱۴ از مقابل بیمارستان موقوفه بسکی واقع در خیابان آیت‌الله طالقانی (ره) در دامان طبیعت در روستای «تنگراه گالکش» به خاک سپرده خواهد شد.

ذره بین

مهدی حاجتی می‌ماند

چند روزی است که ماجرای معرفی جایگزین برای مهدی حاجتی، عضو شورای شهر شیراز که در زندان به سر می‌برد، داغ شده است. این طور به نظر می‌رسد که حاجتی در حالی که هنوز هم جرمش به روشنی اعلام نشده، قرار است جایش را به عضو علی‌البدل شورای شهر شیراز بدهد. این خبر را یکشنبه شب، محمدرضا امیری فرماندار شیراز اعلام کرد و گفت: «معرفی جایگزین برای اعضای شورای شهر فرآیند قانونی دارد و اگر به هر دلیلی یکی از اعضا حداکثر دو ماه در جلسات شرکت نکرده و غیبت داشته باشد، شورا موظف است که این مورد را به فرمانداری اعلام کند.» کمی بعد حتی تاریخ معرفی عضو علی‌البدل هم اعلام شد، اما اعضای شورای شهر شیراز در نامهای به فرماندار خواستار لغو مراسم معارفه عضو علی‌البدل شورای شهر شدند و رئیس شورا هم اعلام کرد که غیبت حاجتی هنوز به دو ماه نرسیده است. از طرفی بعضی از چهره‌ها هم خبر از تلاش برای لغو این جایگزینی می‌دهند. مثلاً حجت نظری، عضو شورای شهر تهران در واکنش به حذف مهدی حاجتی از شورای شهر شیراز گفته: «ما از طریق شورای عالی استان‌ها پیگیری موضوع آقای حاجتی هستیم، اما دولت و دستگاه قضا باید به صورت جدی به این ماجرا وارد شود.» نظری همچنین توضیح داده که محمد مقدری، یکی دیگر از اعضای شورای شهر در اصفهان نیز در همین وضع قرار دارد که یکی از موارد حکم او، حمایت از مهدی حاجتی بوده است. او همچنین اضافه کرده که دولت و دستگاه قضا به این موضوع وارد شود. در مورد پرونده سپین‌تاکتیکم نیز تا زمانی که دولت و دستگاه قضا وارد نشوند، حل نشد.

بیشتر، پروانه مافی و قاسم میرزایی نیکو، دو تن از اعضای کمیسیون شوراها از ورود کمیسیون اصل ۹۰ به موضوع خبر داده بودند. علاوه بر این، حسین جعفری، رئیس شورای اسلامی شهرستان شیراز خواستار رسیدگی مسئولان استانی به موضوع حاجتی و رایزنی با مقامات قضائی برای حل مسأله او شده بود.

ساخت دریاچه‌های مصنوعی در تپه‌های عباس‌آباد نگرانی‌های بسیاری ایجاد کرده است

پایتخت شهر پرآبی بود و مانمی دانستیم

معاون پیشین آب و خاک در گفت‌وگو با «شهروند»: پرسش من این است که در کدام منطقه تهران آب‌مازاد داریم که می‌توان با آن دریاچه مصنوعی ساخت؟ ساخت دریاچه در تهران هیچ توجیهی ندارد

شهروند قرار است تهران صاحب دریاچه‌های دیگر شود. دریاچه‌ای که این بار نه در اطراف شهر بلکه در مرکز آن قرار دارد؛ در اراضی عباس‌آباد. آن طور که اخبار می‌گویند در ادامه تکمیل پروژه‌های در حال ساخت اراضی عباس‌آباد، دریاچه‌ای با مساحت ۲۵ هزار متر مربع هفته آینده افتتاح خواهد شد و البته این در حالی است که از چند و چون ساخت این دریاچه، نحوه آبیگری و سایر موارد هنوز خبری در دست نیست. ساخت این دریاچه اما بسیاری را یاد نخستین دریاچه تهران در چیتگر انداخته است. دریاچه‌ای که هر چند سابقه طرح ساخت آن به تدوین نخستین طرح جامع شهر تهران در سال ۱۳۴۷ بازمی‌گردد، اما ساختنش به دلیل محدودیت‌های فنی و بودجه‌ای تا سال‌ها مسکوت ماند و در نهایت سال ۸۹ کلنگ آن زده و سال ۱۳۹۲ هم افتتاح شد. پس از افتتاح اما نقدها به ساخت دریاچه‌های خلیج فارس کم نبود. از بدبو بودن دریاچه گرفته تا پر شدن آن با فاضلاب و غوطه خوردن قورباغه در آن به جای ماهی. نقد دیگر هم درباره جانمایی آن بود. این که اصلاً در این منطقه نباید چنین دریاچه‌ای شکل می‌گرفت و البته حدود ۸۰ درصد آب آن هم از محل رودخانه کن تهیه می‌شود. چرا که این ۸۰ درصد حق آبه دشت تهران است و باین کار به خشکی این دشت و ایجاد تبعات بعد از آن دامن زده شده.

حالا ساخت دریاچه در مرکز شهر نگرانی بسیاری را برای دوستداران محیط‌زیست ایجاد کرده. دریاچه‌ای که هنوز مشخص نیست آب آن قرار است از کجا تأمین شود. توجیح فتنی، کارشناس منابع آب و معاون پیشین دفتر آب و خاک سازمان محیط‌زیست به «شهروند» می‌گوید ماجرا بسیار پیچیده است و نباید از کنار آن به آسانی گذشت: «پرسش من این است که در کدام منطقه تهران آب‌مازاد داریم که می‌توان با آن دریاچه مصنوعی ساخت؟ ساخت دریاچه در تهران هیچ توجیهی ندارد.» لومی‌گویی شهری مانند تهران مشکل کمبود

آب شرب دارد و برای تأمین آب شرب سدها کفاف نمی‌دهند و سازمان‌های مربوطه مجبورند از آب‌های زیرزمینی استفاده کنند. «در زمینه کشاورزی که وضعمان بدتر است. محل تأمین آب کشاورزی قنات‌ها و چاه‌ها هستند که بخش عمده در جنوب تهران است، اما می‌دانید که در شهر بار نشست زمین داریم و این نشست به جنوب غرب و بیش از آن توسعه پیدا کرده که علت اصلی‌اش هم بیابان‌زایی و بهره‌برداری بیش از اندازه از آب‌های زیرزمینی است.»

فتیحی می‌گوید که در حال حاضر شهرداری تهران ۵۰۰ حلقه چاه غیرمجاز دارد که وزارت نیرو آنها را حفر کرده و برای آبیاری فضای سبز و معابر استفاده می‌شود و این هم مشکلی است بر مشکلات دیگر آب در این شهر. حال‌دار این وضع از کجای می‌توان آب‌مازاد برای ساخت دریاچه داشت «بعضی از مدیران گمان می‌کنند وقتی در بعضی مناطق آب‌های زیرزمینی بالا آمده این یعنی آن که در این مناطق سفره آب وجود دارد و می‌توان از آن استفاده کرد. این در حالی است که این تصور اشتباهی است و ماجرا از این قرار است که شهروندان فاضلاب‌هایشان را به چاه‌های جذبی می‌فرستند و زمانی که فاضلاب همه‌شهر در مدار قرار گیرد، دیگر شاهد چنین اتفاقی نخواهیم بود. این اتفاق باعث می‌شود در بعضی از مناطق آب بالا بیاید. در حالی که این آب‌ها مقطعی است و سفره آب زیرزمینی هم نیست.»

او به دریاچه جدید اشاره کرده و می‌گوید که این دریاچه در تپه‌های عباس‌آباد است و این تپه‌ها سفره آب ندارد، بلکه برای پر کردن آن باید از نقطه دیگر چاه حفر کنند و آب بفرستند. نکته‌ای که همچنان وجود این دریاچه و این طرح را با اما و اگرهای فراوان مواجه می‌کند. طرحی که توجیهی علمی و محیط‌زیستی برایش وجود ندارد و صرفاً می‌تواند بیش از پیش شرایط زیست محیطی شهر و وضع آب آن را به خطر بیندازد.

آمار مخاطبان شبکه‌های اجتماعی

بر اساس نظرسنجی‌های اخیر موسسه تحقیقاتی «Pew research center»، تصور زندگی بدون گشت و گذار در پلتفرم شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی تقریباً غیرممکن به نظر می‌رسد. در این اینفوگرافیک که خبرگزاری ایسنا آن را تهیه کرده، آمار مخاطبان شبکه‌های اجتماعی در جهان بررسی شده است.

تمام کاربران شبکه‌های اجتماعی	۷۴٪
کاربران زن	۷۶٪
کاربران مرد	۷۲٪
کاربران ۱۸ ساله و بیشتر	۴۹٪
کاربران ۱۸ ساله و کمتر	۶۵٪
کاربران ۱۸ ساله و بیشتر	۸۹٪
کاربران ۱۸ ساله و کمتر	۸۲٪

چیزی بگویند که همه دلگرم شویم

بهره‌مندی‌ها می‌برند که شامل بقیه نمی‌شود. اگر پسر خاله یک مقام می‌تواند برای سال‌ها به جرایم سنگین خود ادامه دهد، اگر یک متخلف میلیاردی، در عین داشتن پرونده، می‌تواند بدون کروی لازم و بدون ممنوعیت‌های رایج اموال خود را بفروشد و از کشور خارج شود، به این گمان دامن می‌زند که به عده‌ای با اغماض و مهربانی نگاه می‌شود. در این وضع تاکید بر قانون جرایم رایانه‌ای هم تاثیر لازم را نخواهد داشت. طبیعی است که باز هم عده‌ای باید گمانی فکر کنند این قانون به آنها سخت خواهد گرفت و عده‌ای نه.

دو - در حالی که بسیاری از رسانه‌های رسمی و عمومی از دایره شمول قوانین کنار می‌مانند و کسی جلودارشان نیست، انتظار این که در فضای مجازی بتوان عادلانه برخورد کرد، سخت است. رسانه ملی در همین ایام اخیر به مسئولان درجه اول کشوری احترامی کرده و اتهامات سنگین زده، اما نیایزی به پاسخگویی ندیده و حتی اجازه و واکنش به مظلوم واقع‌شدگان رانداه. یکی از مدیران شبکه‌های تلویزیونی علناً اعلام می‌کند که قرار است در رسانه‌هاش به بخشی از هنرمندان حمله کند و به کسی اجازه دفاع از آنها را نمی‌دهد. رسانه‌ای که پولش را از مردم می‌گیرد و باید به همه مردم تعلق داشته باشد. در همین ساعات گذشته برای حمله به رئیس جمهوری بخشی از سخنان قدیمی و خاص او بارها پخش شده و انتقادات متعکس

ادامه در صفحه یک | سرهنگ پانجایی تصریح کرد: «بر اساس قانون جرایم رایانه‌ای مصوب سال ۱۳۸۸، هر فردی به هر طریقی که در فضای مجازی به دیگری توهین کند، مجرم تلقی می‌شود و پس از ثبت شکایت به پرونده رسیدگی خواهد شد.»

آنچه از قول معاون اجتماعی پلیس فتا نقل شده اگرچه تازگی ندارد و قبلاً هم گفته شده، اما همچنان یکی از نیازهای فضای مجازی است. موضوعی که همچنان باعث نارضایتی عموم است و تا همین حالا هم برای پرداختن به آن دیر شده است. در مورد این تاکید سرهنگ پانجایی اما چند نکته را می‌توان به اختصار اشاره کرد.

یک - توقع عمومی این است که در چنین مواردی قانون همه را به یک چشم ببیند و برخورد‌های برابر با همه باشد. اما در واقع این امر واقع‌شده چه کسی است، شکل و سفت نشود. امروزه بسیاری احساس می‌کنند که شهروند در چه یک نیستند، خودی نیستند یا به دلایل مختلف قانون را حامی خود نمی‌بینند. در عوض این تصور هم وجود دارد که قوانین سخت برای عده‌ای منعطف می‌شود، یعنی اگر عده‌ای می‌توانند برای مدت طولانی تخلفات مالی داشته باشند، اگر عده‌ای بانک‌بهر جایگاه یا ارتباطشان می‌تواند به فسادهای بزرگ دست‌بزند، برای جامعه این احساس، به وجود می‌آید که اینها از مصونیتی